లోకంతీరు

చిట్టిబాబు! గురించి ఆ పట్నంలో యెవరికి తెలీదు? అతనికీర్తి పూరంతా వ్యాపింప జేసిన వారిలో ముఖ్యులు— ఆఫీసులో అతని క్రిందనున్న గుమాస్తాలు, బంట్రోతులు. ఇంట్లో నున్న యేడాదికి పదిసార్లు మారిన పనిమనుషులు.

చిట్టిబాబు నవ్వడు— నిజమే! ఏ నాడైనా పొరపాటున ఒక చిరునగవు ఓ లిప్తపాటున కనిపించిందంటే ఆవేళ వర్షం

వస్తుందని గుమాస్తాలు అనుకుంటారు. మొగుడూ పెళ్లాలు జగడ మాడుకుంటారనీ, దానికి కారకుడు మొగుడేనని వూరంతా ఈ విషయం చాలా వూహించుకున్నారు. దానికి ప్రత్యక్ష నిదర్శనాలు చాలా వున్నాయి.

ఒకనాడు చిట్టిబాబు పెళ్లాం మీనాక్షితో సహా బజారుకు వెళ్ళాడు. రోడ్డుమీదే పెళ్ళాం మీద కస్సుమంటున్న చిట్టిబాబును యెందరో ఆగి మరీ చూసారు. బుష్షర్టు కున్న చిరిగినజేబు ఆమె కుట్టడం మరిచి పోయింది. చిల్లర డబ్బులు జారిపోయాయి. ఇంకో జేబులో వెయ్యలేక పోయారా అని ఆమె అన్నదని అసలు అక్కసు. "జేబులు పరీక్ష చేసుకుర్కోవడానికి నీలాగ నాకుతీరు బడేదీ? ఇంట్లో దేనికున్నావ్— తినడానికా?" ఇంకా కోపం వచ్చే స్తోంది. కాని ఆమె మౌనంతో అతగాడు వూరుకున్నాడు.

ఇంకోనాడు- ఇంటిలో — ఉదయమే. అతగాడు భార్యను వేగంగా తయారవమన్నాడు. నిన్ననే చెప్పాలనిమరచిపోయాడు. ఎవరో యింటిలో పెళ్ళి— వెళ్ళాలని ఆమె "ఇంకా పిల్లలిద్దరూ లేవలేదు. నేనెలా రాగలను? మీరు వెళ్ళిరండి" అంది.

"వస్తావా? రావా? అన్నాడు.

"ఎలా[illegible]మ్మంటారండి? పిల్లలకుస్నానాలు అవీ చేయించి— అమ్మాయి పదిగంటలకే ఆకలికి యేడుస్తుంది."

"ఏం....నా మాటంటే ఖాతరు లేదా?"

"అలా అన్నానండీ?....

ఇలామాటామాటా పెరిగి "విడాకులు తీసుకోవాలని వుందా",

అని యెగిరాడు. మీనాక్షి కళ్ళల్లో నీరు తెచ్చుకొని "ఇంత పోషిస్తు న్నారని — అంతమాటలు అనండి."

"ఉద్యోగం చెయ్యలేక పోయావా?

"అంత చదువు చదివించలేదు మావాళ్ళు"

ఇలా ముదిరిన కోపం అతనిచే కేకలు వెయ్యించి పిల్లలను లేపింది, పనిమనుషులను వణికింపించింది. అతడు విడాకులు తీసుకో మన్నాడన్న వార్తమాత్రం బజారులో పడింది. ఆ రాత్రి తను పడగ్గదిలో పెళ్ళాన్ని బతిమాలి మళ్ళీ యెప్పుడూ యింక పెద్ద మాటలు ఆడనని వేసుకున్న ఒట్టువిషయం వాళ్ళిద్దరికి తప్పించి యింకెవరికి తెలీదు.

ఎవరైనా అడుక్కోడానికి వస్తే మీనాక్షి బిచ్చం వెయ్య బోతే "వెధవ కోతులా వున్నాడు బిచ్చం వేసి వాణ్ణెందుకు పాడు చేస్తావ్" అని బిచ్చం వెయ్యకుండా చేసేవాడు. వాడు "ఆ అమ్మ మంచిదే. బిచ్చం వెయ్యడానికొస్తే ఆ బాబు కానిచ్చాడు కాదని" చాటి వాడు. రోడ్డువార అరచుకుంటున్న గుడ్డివాడికి చీకట్లో జేబులో వున్న చిల్లర డబ్బులంతా చిట్టిబాబు వెయ్యటం యెవరు చూసారు?

ఆఫీసులో గుమాస్తాలమీద పులి. డైరీలో అంతా రాసుకుని అరోజు ఉదయమే గుమాస్తాలమీద సవారీ "అబ్బా!. అంతా కరెక్టు గా టైములో అయిపోవాలి. వాడింటిలో పెళ్ళామైనారోజూ టైముకు భోజనం పెట్టుందా? చంపుకు తింటున్నాడు. ఎప్పుడుపోతాడో?" సంవ త్సరం ఆఖరులో తన క్రిందవున్న వాళ్ళందరి పనిమీద మంచి రిపో ర్టులు రాసిన వైనం యెందరకు తెలుసు?

అంతా చిట్టిబాబు కోపం, పెళ్ళాంకు విడాకులిస్తానని బెదిరింలు, బిచ్చమయినా వెయ్యడానికి ఒప్పుకోని అతని పిసినారితనం ఆఫీసులో గుమాస్తాల మీద పులిలా వురకటం, యిలాంటి అవలక్షణాల గురించి వాగరేగినట్లు చెప్పుకుంటున్న సమయంలో ఒక మంట లేచింది. అతనికి దయాదాక్షిణ్యాలు లేవనీ, ఉత్తకోపిష్టనీ, కట్టుకున్న పెళ్ళాం కూడా సహించలేని మాటలు విసిరి ఎదుటి వాళ్ళ మనస్సు నొప్పిస్తాడని, నవ్వనెరగడని, హాస్యానికి, పరిహాసానికి దూరంగా వుంటాడనీ .... ఇలా యెన్నో విశేషణాలతో అతని గుణగణాలు చెప్పుకుంటున్న తరుణంలో ఈఘోరం జరిగిపోయింది.

ఉదయమే- ఆ క్రిందటి రాత్రి మొగుడూ పెళ్ళాలు అన్యోన్యంగా ఒంటిగంట రాత్రివరకూ యెన్నో కబుర్లు చెప్పుకున్నారు. కొడుకూ, కూతురూ ఇద్దరూ కదలకుండా పడుకుని వీళ్ళవలపు వలగపోసుకోటానికి అవకాశం యిచ్చారు. తన కోపం పట్టింపు చేసుకోవద్దని జీవితంలో ఎలాంటి అర్ధాంగిని కాంక్షించానో అల్లాంటిదే దొరికిందనీ మళ్ళీ పొరపాటునైనా ఆమె మనసు నొప్పించనని చిట్టిబాబు పెళ్ళాంతో చెప్పుకున్నాడు. ఒక్కక్షణం పూలతోటలో వెన్నెల్లో విహరించారు. ఆమె అతని వక్షంపై తలపెట్టి ముద్దుపెట్టి రెండు చేతులతో అతని భుజాలను తాకుతూ "జన్మజన్మలకు మీలాంటి భర్తే కావాలని" కోరుకుంది. ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు. మౌనంగా నిట్టూర్పులతో వలపు తేనియలు సృష్టించుకున్నారు. అదో స్వప్నవిహారమైందా నాడు.

ఆలస్యంగా లేచిందేమో- రాత్రికట్టుకున్న నైలాన్ చీరమార్చు

కుండానే వంట యింట్లో కాఫీ కోసం స్టౌ వెలిగించడానికి మీనాక్షి వెళ్ళింది. కాఫీపొడుం కోసం తిరిగిందో లేదో గాలికి పమిట యెగిరి "స్టౌ"మీద పడింది. చీరకు నిప్పంటుకుంది....వంట యింట్లో కేకలు విని చిట్టిబాబు పరుగెత్తాడు. కళ్ళయెదురుగా నేఆమె కాలిపోయింది. ఆసుపత్రిలో ఒక రోజంతా చావు బ్రతుకుల మధ్య పెనుగులాడి ఒక్క క్షణంలో చావు తెలివి తెచ్చుకొని కన్ను మూసింది.

చిట్టిబాబు మూగబోయాడు. పిల్లలగోడు యింతా అంతా కాదు. అమ్మ యేదంటే వస్తుందమ్మా అన్నాక యేడుపు ఆపుకో లేక పోయాడు. రెండో రోజు యింకాఅమ్మరాలేదేం అని కూతురు మారాం చేస్తోంది. చంటివాడు చనుబాలుకు తహతహలాడి యిల్లు యెగర గొడ్తున్నాడు. వచ్చేవాళ్ళు విధిలేక వస్తున్నట్లుంది. వాళ్ళ ముఖ భంగిమలు చిట్టిబాబుకు నచ్చలేదు. ఒంటిగా గదిలో కూర్చు న్నాడు. ఎదురుగా నిలువుటద్దం అందులోనించి తన ప్రతిబింబం యెన్నెన్నో ప్రశ్నిస్తోంది. మీనాక్షి అమాయకత, ఆమె ప్రేమ ఈ ప్రమాదానికి ముందు రాత్రి తనలో ఐక్యమై జన్మ జన్మలకు భర్తగా తనని కోరుకోవటం—ప్రేమలో సిగ్గు కలిపి విభుని మెల్లగా లతలా అల్లుకొన్న మీనాక్షి, కరుకుతనం యెరగని యిల్లాలు—తన్ను వదలి బుగ్గయిపోయింది.

ఎందుకలా జరగాలి? తనలో యేదో లోటుందేమో? లోకం అంతా తనని చెడ్డవాడంది. తన కోపం, లోభం, తన విసుగు—

ఇలా సతమతమయ్యే రోజుల్లో ఒకనాడు వీధిలో గుసగుసలు విన్నాడు. తను వినటం పొరపాటేమో? మరుసటి రోజు కిళ్ళీకొట్టు దగ్గరయిద్దరు తనను చూడకుండా తన భార్య చావుగురించి

మాట్లాడుకుంటున్నారు. ఇంకో రాత్రి రైల్లో ఒకమూల కూర్చుంటే ప్రయాణీకులు తన భార్య చావు గురించే వ్యాఖ్యానించుకుంటున్నారు. ఇంకో రోజు ఆఫీసులో గుమాస్తాలు తను గదిలో లేడనుకొని వాదారు. ఇలా వ్యాఖ్యానాలు బహుశః యీవూర్లో ప్రతియింటిలో జరిగి వుండాలి.

ఇంటికి వచ్చి కూలబడ్డాడు. పడకగదితలుపులు వేసుకొనిపెళ్ళిఫోటో యెదురుగా నిల్చొని కన్నీరు తుడుచుకోకుండా "చెప్పు మీనాక్షి-లోకంఅన్నట్లు నా బాధలు పడలేకనువ్వు ఆత్మహత్యచేసుకున్నావా?".

రెండు రోజులు యిల్లు కదల్లేదు. రానురాను పిల్లలను చూస్తుంటే మనసు మహాసముద్రమయిపోయి పోతుంది. ఏడవలేడు. ఏడిస్తే ఓదార్చే వాళ్ళెవరూ లేరు. ఇంటిలో పిల్లలను చూడటానికి కష్టమయిపోయింది. నాది అనిపిల్లలను చూసుకునే దగ్గరవాళ్ళెవరూ లేరు. ఉన్నవాళ్ళయినా నెల రోజులుంటారు.-రెండు నెలలుంటారు. వాళ్ళ సంసారాలు వదులుకుని సంవత్సరాలు వుండగలరా?

చిట్టిబాబే పీలైనంత వరకూ యింటిలో వుండి పిల్లల సంరక్షణ చెయ్యడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. తల్లిమీద బెంగతోపాటు పిల్లలకు యేవో రోగాలు. ప్రేమయిచ్చి సంరక్షణ చేసి జబ్బుకుదిర్చే వాళ్ళెవరూ లేరు. ఒకనాటి రాత్రి తెగించి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చేసాడు. తనకు పెళ్ళాంకంటె యీ పిల్లలకు తల్లికావాలి. అందుకే తన యింటిలో ఆడది వుండాలి. దగ్గరవాళ్ళే .... ఆ పిల్ల తనకు తెలుసు. నెమ్మదైనది. తన పిల్లలను జాగ్రత్తగా పెంచుతుందని ఆ పిల్ల తండ్రిని కలుసుకన్నాడు. సంశయిస్తూనే తన వుద్దేశం

చెప్పాడు. అతను కళ్లెర్రజేసి "నాకూతురు బ్రతకటం నీకిష్టంలేదా?
... అన్నాడు.

"ఏం? అలా అంటున్నారు!"

"మొదటి పెళ్ళాం నీ పోరుపడలేక బలవంతాన నిప్పంటిం చుకొని చచ్చిందిగా?" ....

"లేదు లేదని" అరిచాడు. "నువ్వు లేదంటే నిజం దాగు తుందా?...." చిట్టిబాబు అతన్ని తోసివేసి బయటకువచ్చి స్కూటరు స్టార్టుచేసినప్పుడే చెయ్యి వణుకుతోంది. ఎదరగా రోడ్డు కనపడలేదు ఇంట్లో మీనా తిరుగుతున్నట్లు ఆమెతో యేదో విన్నవించుకున్నట్లు భ్రమపడుతున్నాడు. "చూడు మీనా.... ... లోకం నన్నెంత అపార్థం చేసుకుందో? నువ్వు మూడునెలలు మంచంపడితే నేను నీకన్ని సేవలూ చెయ్యలేదా? నివ్వేది కోరితే అది నే నివ్వలేదా? మనం కులాసాగా కబుర్లు చెప్పుకోలేదా? వెన్నెల్లో విహరించలేదా? జన్మ జన్మలకూ నివ్వూ నేను భార్యాభర్తలుగా వుందామని అనుకోలేదా? అలాంటి నిన్ను బలవంతంగా నేను చంపానా? ఈ లోకానికి నా నింద నీవు చావలేదని ఎలా తెలుస్తుంది? యెవరుచెప్తారు? ఒక్క క్షణం బ్రతికివచ్చి చెప్పు మీనా........నీబదులు నేను చచ్చిపోతా నులే.... .. అదిగో మీనా ....అదిగో...."

చిట్టిబాబు స్కూటరు వడిగా పరిగెత్తుతోంది. అదిగో మీనా.. చేతుల్లో బాబుని యెత్తుకుంది. యెదరగా వస్తోంది-ఇటు ప్రక్క నుంచి లారీ........మధ్య చిక్కిపోయి చచ్చిపోతుంది............ ఆమె చావడానికి వీల్లేదు- కొద్దిగా యెడమకు తిప్పాడు. అంత

యెత్తునుంచి స్కూటరు ఢభేలుమని ముప్పయి అడుగులు క్రిందకు దొర్లిపోయింది. బిడ్డను యెత్తుకున్న ఒక స్త్రీ చావు తప్పించుకొని గట్టిగా అరచి అక్కడే కూర్చుండి పోయింది. తల పగిలిన చిట్టిబాబు యింకా ఆసుపత్రిలో మూలుగు తున్నాడు. మీనా.... నా గురించి నివ్వు చావలేదనిలోకానికి చాటిచెప్పవూ?........ఆ మూలుగులోని అతని మాటలు యెవ్వరికీ అర్థంకాలేదు. అతను చచ్చిపోయాక అందరూ అన్నారు "పెళ్లాన్ని చంపినవాడికి యింతకంటె గొప్ప చావెలా వస్తుంది?"